

Butlletí del Consell General

Núm. 11/2012

Casa de la Vall, 8 de març del 2012

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Publicació de l'**Intercanvi de notes constitutiu d'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de novembre del 2000.** *pàg. 8*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987, i obertura del termini de presentació d'esmenes.** *pàg. 11*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 1 de març del 2012, sota el títol del **Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 30 de març del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra

Exposició de motius

La inversió estrangera privada s'ha convertit en una eina estratègica de la política per fomentar el creixement econòmic impulsada pels estats, que busquen la captació d'aquests recursos per atreure l'emprenedoria, el talent, la innovació i el coneixement.

Segons l'OCDE, més enllà de l'estímul derivat de la mateixa inversió, la inversió estrangera, i molt especialment la inversió estrangera directa, influeix en el creixement i augmenta la productivitat i l'eficàcia en l'ús dels recursos del país receptor. Així, un dels principals efectes de la inversió estrangera és la diversificació de l'economia, amb la creació de nous sectors econòmics, i l'augment de la competitivitat dels sectors ja existents. Altres efectes produïts per la inversió estrangera són la difusió de bones pràctiques en matèria de gestió d'empreses, la transferència de tecnologia, la implantació de programes de formació i l'increment dels ingressos fiscals dels països receptors. Tant és així que un dels incentius més utilitzats per part dels governs ha estat

d'obrir els mercats respectius als inversors estrangers mitjançant la modificació de les normes reguladores, amb l'objectiu de reduir el proteccionisme que tradicionalment molts estats atorgaven a determinats sectors econòmics nacionals.

El Principat d'Andorra tampoc ha estat aliè a aquesta tendència, tal com posa de manifest la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres, que va comportar l'obertura del 100 per cent d'algunes activitats al capital estranger. Tanmateix, quatre anys després del camí encetat per aquella reforma que pretenia atreure empreses d'activitats essencialment no presents a Andorra, s'ha constatat que les mesures impulsades no han estat suficients per assolir els objectius que s'havien previst. I en un context de crisi en què la majoria dels indicadors econòmics del Principat presenten encara una tendència a la baixa, es confirma la necessitat d'efectuar reformes estructurals i, en particular, de modificar el marc legislatiu actual en matèria d'inversions estrangeres, amb l'objectiu de cercar un espai més ampli per al progrés i la competitivitat.

Així, la liberalització de les inversions estrangeres, juntament amb la signatura de convenis de doble imposició, després de la recent aplicació d'una fiscalitat directa sobre les societats i les activitats econòmiques, ha de posicionar l'economia andorrana en situació de competir en igualtat de condicions amb les economies veïnes, i alhora ha de fer que Andorra constitueixi un destí atractiu per a nous sectors i empreses. En definitiva, l'obertura econòmica és el camí que més garanties d'èxit pot donar per assegurar una nova fase de creixement i prosperitat a l'economia i la societat andorrana.

Tanmateix, aquesta liberalització de les inversions no es fa sense tenir en compte una sèrie de salvaguardes per preservar els interessos que l'Estat considera estratègics. Així, la Llei fa reserva expressa de determinades matèries que convé protegir, tant per evitar les inversions de països considerats no cooperatius en matèria de blanqueig de diners, com possibilitant que el Govern denegui, de forma motivada, l'autorització a les inversions les condicions de realització de les quals puguin perjudicar l'exercici del poder públic, de la sobirania i seguretat nacional, de l'ordre públic, del medi ambient o de la salut pública.

Els principals objectius de l'obertura econòmica són atreure les inversions i les empreses que poden contribuir més al desenvolupament econòmic, que poden oferir una diversificació més gran de l'economia i que aporten un alt valor afegit. Alhora, es pretén evitar un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball i l'equilibri financer dels recursos públics. Conseqüentment,

s'estableixen una sèrie de factors objectius per valorar la inversió, com ara el model ocupacional i formatiu, el valor de la inversió, el pla d'expansió o el nivell de compromís amb el Principat, entre altres.

D'altra banda, la liberalització de les inversions estrangeres a tots els sectors de l'economia s'acompanya també d'una reforma important respecte a l'obtenció dels drets econòmics de les persones físiques. Així, s'estableix que els drets econòmics de les persones físiques s'adquireixen amb l'obtenció de la seva residència legal al Principat. En particular, es modifica la legislació vigent sobre l'exercici de les professions liberals suprimint el requisit dels vint anys de residència per als no nacionals per poder exercir l'activitat professional a Andorra. Tanmateix, l'exercici de l'activitat dels professionals liberals es condiciona a la seva residència efectiva i permanent, així com al criteri de reciprocitat, que permeti l'exercici efectiu de la professió liberal als nacionals andorrans en l'estat d'origen de qui sol·licita exercir una professió liberal a Andorra.

Pel que fa a les inversions en immobles, s'eliminen les limitacions actuals establertes en dos pisos o apartaments per persona física estrangera, i també se suprimeix la vinculació necessària a l'activitat empresarial per a inversions en immobles realitzades per societats andorranes amb majoria de capital estranger.

Respecte al procediment d'autorització, es manté el procediment d'autorització prèvia en totes les inversions directes que superin el 10 per cent de participació en societats, i també en les inversions en immobles. D'aquesta forma s'incrementen les garanties que el nou règim d'inversions estrangeres s'adequa als objectius establerts. I per agilitzar al màxim el procediment, es redueix el termini per resoldre la sol·licitud d'inversió estrangera a un mes, prorrogable per un termini de quinze dies, i s'estableix l'acceptació en cas de silenci de l'Administració.

Respecte a l'estructura de la Llei, segueix essencialment la de la Llei 2/2008, si bé les modificacions introduïdes han fet necessària la redacció d'un nou text legislatiu que deroga la Llei 2/2008. Així, aquesta Llei s'estructura en vuit capítols, vint-i-dos articles, quatre disposicions addicionals, una transitòria, una derogatòria i tres disposicions finals.

El capítol primer conté disposicions generals que estableixen les definicions i la naturalesa jurídica de les inversions estrangeres, les clàusules de salvaguarda, les classes i formes d'inversió estrangera, seguint les categories utilitzades tradicionalment en l'àmbit de la Unió Europea per tal d'augmentar la

seguretat jurídica, i també es regulen els pagaments i cobraments derivats de les inversions estrangeres per complir una funció de control.

Els capítols segon a cinquè estableixen el règim de cadascuna de les quatre formes d'inversió estrangera directes, en cartera, en immobles i altres formes. Se'n defineix el significat, se n'acota l'àmbit, es preveu una liberalització total de cadascuna i s'especifica quines requereixen una autorització prèvia, com les inversions directes que superin el 10 per cent de participació, les inversions en immobles i les altres formes d'inversió. Per a les inversions en cartera, es manté la liberalització amb caràcter general i sense procediment d'autorització.

Els capítols sisè i setè contenen, respectivament, les normes relatives a les competències i els procediments, i també a la formalització i el registre de les inversions estrangeres. A aquest efecte, s'introdueix un capítol vuitè que regula el Registre d'Inversions Estrangeres com a òrgan de l'Administració encarregat de les funcions registrals de les inversions estrangeres.

En les disposicions addicionals es modifiquen la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals; la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, modificada per la Llei 4/2008, del 15 de maig, i la Llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries, del 15 de desembre del 2000.

La disposició transitòria estableix un procediment per regular la inscripció de les inversions estrangeres efectuades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, les disposicions finals faculden el Govern per desenvolupar reglamentàriament la Llei, fixen els drets econòmics de les persones físiques estrangeres quan adquireixin la residència a Andorra i estableixen l'entrada en vigor de la Llei.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Definicions i naturalesa jurídica

1. Són inversions estrangeres al Principat d'Andorra:
 - a) Les inversions efectuades per les persones físiques no residents a Andorra, sempre que no disposin de la nacionalitat andorrana.
 - b) Les inversions efectuades per les persones jurídiques de nacionalitat estrangera, incloses les entitats públiques de sobirania estrangera.
 - c) Les inversions efectuades per societats andorranes amb participació estrangera en el seu capital o en els seus drets de vot, en un percentatge igual o superior al 50 per cent, i les efectuades per sucursals o altres

tipus d'establiments permanents a Andorra de no-residents.

En cap cas es consideren inversions estrangeres les inversions efectuades per nacionals andorrans i per persones físiques estrangeres residents al Principat d'Andorra.

2. D'acord amb aquesta Llei, s'entén que són persones físiques estrangeres residents a Andorra els titulars de les autoritzacions de residència i treball, de residència sense treball, de residència passiva i de residència i treball del personal dels centres d'ensenyament. Les inversions efectuades pels titulars de les altres autoritzacions de residència atorgades pel Servei d'Immigració tenen la consideració d'inversió estrangera i estan subjectes a les disposicions d'aquesta Llei.

3. D'acord amb aquesta Llei, s'entén que són entitats públiques de sobirania estrangera els estats estrangers, les entitats i les institucions oficials públiques estrangeres i les societats i les empreses públiques de nacionalitat estrangera quan el titular de la majoria del seu capital pertanyi a alguna de les entitats mencionades, o estiguin sotmeses al seu control efectiu o tinguin la qualificació de públiques per la legislació del país d'origen.

4. Les inversions efectuades per persones físiques estrangeres residents a Andorra adquireixen la condició d'inversions estrangeres quan les persones esmentades deixen de tenir la residència a Andorra. Igualment, les inversions estrangeres efectuades per persones físiques estrangeres no residents a Andorra perden aquesta condició quan aquestes persones adquireixen la residència al Principat.

Article 2. Clàusula de salvaguarda

1. No s'autoritzen les inversions estrangeres efectuades per persones físiques o jurídiques residents o domiciliades a algun dels països considerats no cooperatius en matèria de blanqueig de diners i de finançament del terrorisme definits pel Grup d'Acció Financera (GAFI), i les efectuades per persones físiques o jurídiques de les quals els organismes encarregats de la prevenció del blanqueig informin desfavorablement.

2. El ministeri competent en matèria d'inversió estrangera pot denegar, de forma motivada, l'autorització d'inversió estrangera a les inversions les condicions de realització de les quals puguin perjudicar, encara que sigui ocasionalment, l'exercici del poder públic, la sobirania i la seguretat nacional, l'ordre públic, el medi ambient, la salut pública, o l'interès general del Principat. També es pot denegar l'autorització de qualsevol inversió estrangera directa relacionada amb mercaderies sensibles, definides a la

Llei de control de mercaderies sensibles, del 4 de març de 1999.

3. Així mateix, el ministeri competent en matèria d'inversió estrangera ha de valorar en funció de la forma d'inversió si aquesta pot contribuir a millorar la competitivitat, a progressar tecnològicament i a diversificar l'economia andorrana; i que no pugui produir un efecte desfavorable sobre la lliure competència, el mercat de treball i l'equilibri financer dels recursos públics, d'acord amb els factors objectius que, sense caràcter limitatiu, s'estableixen a continuació:

- La naturalesa de l'activitat;
- L'orientació del mercat;
- El valor de la inversió i la seva planificació;
- El model ocupacional i formatiu;
- El pla d'expansió;
- Les vinculacions econòmiques i els socis estratègics;
- La planificació dels recursos necessaris, públics i privats, i el seu finançament;
- El model de responsabilitat social corporativa;
- El nivell de compromís amb el Principat d'Andorra;

4. Per a l'exercici de les activitats econòmiques pròpies d'una inversió estrangera, la persona titular ha d'observar i complir les lleis i els reglaments que regulin el sector o els sectors concrets on es desenvolupin les activitats.

Article 3. Classes i formes

Les inversions estrangeres es poden materialitzar mitjançant aportacions dineràries o no dineràries, i es poden efectuar a través d'alguna de les formes següents: (a) inversions directes, (b) inversions en cartera, (c) inversions en immobles i (d) altres formes d'inversió.

Article 4. Cobraments i pagaments

1. Els cobraments o els pagaments derivats de les inversions estrangeres i de la seva liquidació s'han d'efectuar a través d'entitats bancàries autoritzades al Principat d'Andorra i de conformitat amb la legislació vigent, amb l'excepció del que disposa l'apartat 2.

2. Els cobraments o els pagaments efectuats a l'estranger per motiu de la transmissió de les inversions directes regulades en el capítol II, no estan subjectes a les obligacions establertes a l'apartat 1, sempre que no es facin a través d'entitats bancàries domiciliades en algun dels països considerats no cooperatius en matèria de blanqueig de diners i de finançament del terrorisme definits pel Grup d'Acció Financera (GAFI).

Article 5. Transferència a l'exterior

Els titulars de les inversions estrangeres efectuades de conformitat amb aquesta Llei i les normes que la desenvolupin poden transferir a l'exterior el producte que obtinguin de la seva liquidació i els rendiments obtinguts amb les dites inversions.

Article 6. Transmissió

En tot cas, les transmissions d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra estan sotmeses al compliment dels requisits i les condicions establerts en aquesta Llei amb independència que el lloc on les parts l'efectuïn sigui territori del Principat o de l'estranger.

Article 7. Nul·litat

Els actes i els negocis contraris a aquesta Llei i els realitzats en frau de la mateixa són nuls de ple dret, sense perjudici dels actes i dels negocis formalitzats amb tercers de bona fe, que mantindran la seva eficàcia.

Capítol segon. Inversions directes**Article 8. Definició**

Són inversions directes les inversions que es vulguin efectuar mitjançant la participació en societats andorranes o mitjançant la constitució o l'ampliació de sucursals o altres tipus d'establiments permanents.

Article 9. Àmbit

Les inversions directes consistents en la participació en societats andorranes comprenen la constitució de la societat; la subscripció i l'adquisició total o parcial de les accions o de les participacions socials, l'adquisició de valors com els drets de subscripció d'accions o participacions socials, obligacions convertibles en accions o participacions o altres anàlegs que per la seva naturalesa atorguin el dret a participar en el capital de la societat, així com qualsevol negoci jurídic en virtut del qual s'adquireixin drets polítics.

Article 10. Règim

1. És necessària l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, per efectuar inversions directes consistents en la participació directa o indirecta i igual o superior al 10% del capital social o dels drets de vot de societats andorranes.

Les inversions estrangeres directes consistents en una participació, directa o indirecta, inferior al 10% del capital social o dels drets de vot de societats andorranes, si bé no requereixen autorització prèvia, estan subjectes a una declaració posterior al Registre d'Inversions Estrangeres.

2. També s'ha d'obtenir l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera per efectuar inversions directes consistents a constituir o ampliar sucursals o altres tipus d'establiments permanents de qualsevol activitat empresarial que es vulgui desplegar.

3. En el cas de transmissions per causa de mort en què el beneficiari sigui una persona, física o jurídica, no andorrana o no resident, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, l'adquisició serà vàlida i eficaç, si bé és preceptiva l'autorització del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, prevista a l'apartat 1, quan es transmetin accions o participacions socials, drets de subscripció d'accions o participacions socials, obligacions convertibles en accions o participacions o altres drets/negocis anàlegs que per la seva naturalesa atorguin el dret a participar en el capital de la societat, així com qualsevol negoci jurídic en virtut del qual s'adquireixin drets polítics.

En el cas que es denegui l'autorització, l'adquirent tindrà un termini màxim de sis mesos per regularitzar la situació. Transcorregut aquest termini, si la regularització esmentada no s'ha produït, les haurà d'adquirir la societat.

4. Tanmateix, les inversions directes que vulguin efectuar les entitats de crèdit o financeres estrangeres en qualsevol sector de l'economia andorrana no poden excedir directament o indirectament el percentatge de participació en el capital social establert en la normativa reguladora del sistema financer vigent.

5. Un cop obtinguda l'autorització, d'acord amb el que estableix aquest article, estan subjectes a autorització administrativa prèvia la modificació de l'objecte social; l'augment del capital social, sempre que no sigui amb càrrec a reserves voluntàries; l'increment del percentatge de participació estrangera, i la modificació de qualsevol condició que l'autorització hagi imposat.

6. El ministeri competent en matèria d'inversió estrangera pot requerir, amb caràcter general o particular, a les societats andorranes participades per estrangers i a les sucursals o altres tipus d'establiments permanents al Principat de persones o societats no residents, que presentin una memòria anual d'activitats, en seguiment dels factors objectius establerts en l'apartat 3 de l'article 2.

Capítol tercer. Inversions en cartera**Article 11. Definició**

Són inversions en cartera les inversions que es vulguin efectuar mitjançant la subscripció de valors representatius d'emprèstits, excepte els que es

consideren inversions directes, emesos per persones físiques residents o persones jurídiques, privades o públiques, andorranes, i de participacions o accions en organismes d'inversió regulats en la normativa del sistema financer vigent.

Article 12. Règim

Les inversions en cartera són lliures i no estan subjectes ni al deure de sol·licitud d'autorització prèvia ni als deures de formalització i declaració previstos en aquesta Llei.

Tanmateix, es requereix l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera per subscriure participacions en un organisme d'inversió col·lectiva, la totalitat o part del patrimoni del qual s'inverteixi en participacions en societats andorranes o en immobles situats al Principat, sempre que el percentatge de participació estrangera autoritzat per l'organisme d'inversió col·lectiva sigui igual o superior al 50 per cent. Per aquest motiu, i en qualsevol cas, les entitats gestores d'aquests organismes d'inversió col·lectiva, abans de l'atorgament de l'escriptura pública preceptiva de constitució dels mateixos organismes d'inversió col·lectiva davant un notari andorrà, han d'indicar al ministeri competent en matèria d'inversió estrangera el percentatge d'inversió estrangera màxim que admet cada organisme d'inversió col·lectiva, amb el benentès que se n'ha d'obtenir sempre l'autorització per constituir-los.

Capítol quart. Inversions en immobles

Article 13. Definició

Són inversions en immobles les inversions que es vulguin efectuar mitjançant l'adquisició de la propietat i altres drets reals sobre immobles, i de les concessions administratives que suposin un ús privatiu de béns immobles, situats al territori del Principat d'Andorra.

Article 14. Règim

1. Estan subjectes a l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera les inversions en immobles que vulguin efectuar les persones físiques no residents a Andorra, sempre que no disposin de la nacionalitat andorrana; les societats andorranes quan la participació estrangera en el capital social o en els drets de vot sigui igual o superior al 50 per cent, i les sucursals o altres tipus d'establiments permanents a Andorra de no-residents.

2. També estan subjectes a l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera les inversions en immobles que vulguin efectuar les persones jurídiques de nacionalitat estrangera,

incloses les entitats públiques de sobirania estrangera. Aquestes inversions en immobles han d'estar necessàriament vinculades al desplegament de l'activitat de la persona jurídica.

3. No es poden autoritzar inversions en immobles que vulguin efectuar persones jurídiques estrangeres que es dediquin a l'adquisició o a la construcció d'immobles amb la finalitat de comercialitzar-los, inclòs l'arrendament.

4. D'acord amb aquesta Llei, en les adquisicions per causa de mort de béns immobles per part d'una persona física o jurídica no resident, la transmissió és vàlida i eficaç, si bé requereix la declaració posterior al Registre d'Inversions Estrangeres.

Capítol cinquè. Altres formes d'inversió

Article 15. Definició

Són altres formes d'inversió les inversions que es vulguin efectuar utilitzant qualsevol altra forma no prevista en els capítols anteriors com ara mitjançant la participació en contractes de comptes en participació, fundacions, cooperatives o comunitats de béns.

Article 16. Règim

Per fer inversions qualificables com altres formes d'inversió és necessària l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera. Tanmateix, els crèdits de qualsevol naturalesa, remunerats o no remunerats, que derivin de la cessió de capitals propis a qualsevol component operatiu del sistema financer no estan subjectes a l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, ni als deures de formalització i declaració previstos en aquesta Llei.

Capítol sisè. Competències i procediment d'autorització

Article 17. Òrgan competent

Correspon al ministeri competent en matèria d'inversió estrangera atorgar l'autorització, o denegar-la, per efectuar les inversions estrangeres al Principat d'Andorra que, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, estan subjectes a l'autorització prèvia del mateix ministeri.

Article 18. Procediment

1. Les sol·licituds d'autorització d'inversió estrangera s'han de presentar al Govern.

El Govern determina reglamentàriament el procediment de tramitació de la sol·licitud d'autorització prèvia d'inversió estrangera i la documentació que l'ha d'acompanyar.

2. En el cas de les inversions directes referides a l'apartat 4 de l'article 10, és preceptiu que el ministeri competent en matèria d'inversió estrangera, abans de prendre una decisió, obtingui un informe de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF).

3. El ministeri competent en matèria d'inversió estrangera ha de resoldre motivadament la sol·licitud d'autorització d'inversió estrangera en el termini màxim d'un mes, llevat que decideixi prorrogar la decisió per motiu de la instrucció de l'expedient. En tot cas aquesta pròrroga no pot excedir la meitat del termini inicial, i s'ha de comunicar expressament a la persona interessada.

Transcorregut el termini de resolució indicat anteriorment, inclòs el de la pròrroga, sense que s'hagi adoptat una resolució expressa, l'autorització s'entén en tot cas concedida.

4. En tot el que no estigui especialment previst en aquesta Llei, s'ha d'aplicar el Codi de l'Administració.

Article 19. Materialització

Les inversions estrangeres autoritzades han d'efectuar-se en el termini que específicament assenyali l'autorització, o en el seu defecte, en el termini de sis mesos. Transcorregut el termini sense que s'hagi materialitzat la inversió, l'autorització s'entén caducada, a menys que s'obtingui una única pròrroga, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Capítol setè. Formalització i registre

Article 20. Formalització

Llevat dels casos en els quals aquesta Llei no exigeix ni l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera ni la declaració posterior, totes les inversions estrangeres han de formalitzar-se en document públic autoritzat per un notari andorrà, i, per autoritzar-les, el notari ha d'exigir als inversors, si escau, els documents que acreditin que han complert els requisits exigits per les normes sobre inversions estrangeres al Principat, amb la finalitat d'incorporar-los a la matriu.

Article 21. Declaració i registre

Llevat dels casos en què aquesta Llei no exigeix la declaració posterior al Registre d'Inversions Estrangeres, els notaris que autoritzin el document públic en el qual es formalitzi estan obligats a declarar les inversions estrangeres i la seva liquidació al Registre d'Inversions Estrangeres en el termini màxim de quinze dies a comptar de l'atorgament del document públic. Aquesta declaració s'ha de fer mitjançant el model oficial i és preceptiva

independentment del fet que la inversió estrangera requereixi l'autorització prèvia del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera.

Capítol vuitè. El Registre d'Inversions estrangeres

Article 22. Organització i funcions

El Registre d'Inversions Estrangeres és l'òrgan de l'Administració encarregat del desplegament de les funcions registrals establertes en aquesta Llei i en el reglament que la desenvolupa, i depèn del ministeri competent en matèria d'inversió estrangera.

Disposició addicional primera

1. Es modifica la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5, *Accés a l'exercici*, de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, amb el contingut següent:

“a) requisits de nacionalitat o residència: tenir la nacionalitat andorrana o acreditar la residència efectiva i permanent al Principat.

Les autoritzacions per a l'exercici d'una professió liberal al Principat d'Andorra per part de persones físiques amb residència efectiva i permanent a Andorra i que no disposin de nacionalitat andorrana estan subjectes al tracte de reciprocitat que permeti l'exercici efectiu de la professió liberal als nacionals andorrans en l'estat d'origen del sol·licitant.”

2. Es modifica la disposició addicional segona, *Necessitat temporal de professionals titulats*, de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, amb el contingut següent:

“Autoritzacions de professionals liberals de nacionalitat no andorrana

El Govern, mitjançant habilitació especial per decret, pot atorgar autoritzacions per a l'exercici de les professions liberals a persones estrangeres que no compleixin el requisit de residència efectiva i permanent, o bé el principi de reciprocitat, establerts a l'article 5, atenent criteris d'experiència, de qualificació, i/o de reputació professional i empresarial dels professionals liberals concernits, i també d'acord amb les necessitats sectorials del Principat.”

Disposició addicional segona

Es modifica l'article 20 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, modificada per la Llei 4/2008, del 15 de maig, amb el contingut següent:

“Article 20. Requisits

1. Els negocis de transmissió de les accions i/o participacions han de constar en escriptura pública autoritzada per un notari andorrà.

2. Els administradors de la societat han d'inscriure l'adquirent en el llibre de registre de socis que totes les societats anònimes i de responsabilitat limitada han de portar.”

Disposició addicional tercera

Es modifica l'article 2 de la Llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries, del 15 de desembre del 2000, amb el contingut següent:

“Article 2

Sempre que d'acord amb la normativa específica en vigor els estrangers requereixin una autorització administrativa prèvia per adquirir béns immobles, la dita autorització és requisit de validesa de l'adquisició.”

Disposició addicional quarta

1. Les entitats bancàries andorranes han de facilitar al ministeri encarregat de les finances la informació que els requereixi, amb caràcter individual i de forma excepcional, sobre l'origen, el destí i el concepte de les operacions vinculades a les inversions regulades en aquesta Llei, en què intervinguin.

2. Les entitats bancàries andorranes han de comunicar al ministeri encarregat de les finances amb caràcter trimestral informació relativa als moviments de capitals en base agregada i ordenada per països d'origen i de destí.

3. Les entitats bancàries andorranes no poden executar cap de les operacions referides a l'article 4 d'aquesta Llei sense obtenir prèviament la informació a la qual es refereix l'apartat 1, i totes les persones que participin en les operacions estan obligades a facilitar-la.

Disposició transitòria

1. Les situacions individuals d'inversió anteriors a l'entrada en vigor de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, modificada per la Llei 36/2008, del 18 de desembre i per la Llei 93/2010, del 16 de desembre, són vàlides. En qualsevol cas, s'han de declarar al Registre d'Inversions Estrangeres.

2. Les inversions estrangeres formalitzades durant la vigència de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, modificada per la Llei 36/2008, del 18 de desembre i per la Llei 93/2010, del 16 de desembre, i que d'acord amb aquesta Llei s'han d'inscriure en el Registre d'Inversions Estrangeres disposen del termini d'un any per fer-ho.

3. Tenen la consideració d'inversions estrangeres i, per tant, estan subjectes a aquesta Llei les inversions de les societats andorranes que amb anterioritat a la vigència de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, modificada per la Llei 36/2008, del 18 de desembre, i per la Llei 93/2010, del 16 de desembre, tinguessin una participació estrangera en el seu capital superior al 50 per cent. En qualsevol cas s'han de declarar al Registre d'Inversions Estrangeres en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Queden derogades l'Ordinació número 3 de Foment, relativa a les autoritzacions comercials a estrangers, del 25 de juny de 1976; la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra; la Llei 36/2008, del 18 de desembre, de modificació de la Llei 2/2008, del 8 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra; l'article 9 de la Llei 93/2010, del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració, i qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

El Govern ha d'aprovar les disposicions de desenvolupament d'aquesta Llei i, en particular, els models oficials de sol·licitud d'autorització i de declaració en el Registre d'Inversions Estrangeres.

Disposició final segona

Sense perjudici del que estableix aquesta Llei, a partir de l'entrada en vigor de la Llei, els drets econòmics de les persones físiques estrangeres que vulguin dur a terme una activitat econòmica al Principat d'Andorra s'adquireixen amb l'obtenció de la residència al Principat definida a l'article 1 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS**3.6 Tractats internacionals****Edicte**

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 2 de març del 2012, sota el títol **Publicació de l'Intercanvi de notes constitutiu d'Acord entre el**

Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de novembre del 2000, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, ha acordat d'acord amb l'article 64.2 de la Constitució i 90 del Reglament del Consell General, ordenar la seva publicació al Butlletí del Consell General.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Publicació de l'Intercanvi de notes constitutiu d'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de novembre del 2000

El Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica van signar el 29 de novembre del 2000 el Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, núm. 66, del 18 de juliol del 2001, per un període inicial de cinc anys després de la seva entrada en vigor;

L'11 de desembre del 2006 s'acordà amb el Govern dels Estats Units la renovació per 5 anys del Protocol d'entesa mitjançant l'Intercanvi de notes entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica en relació amb la pròrroga del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright.

Aquest Intercanvi de notes constitutiu d'Acord entre ambdós països va entrar en vigor el 8 de gener del 2007 i per tant finalitzava el 8 de gener del 2012.

Atès que l'article 6 del Protocol d'entesa disposa que aquest període de cinc anys pot ser renovat per

períodes addicionals de cinc anys mitjançant un acord escrit entre les parts;

Atès que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de 1996, el Govern, en la sessió del 20 de desembre del 2011, va acordar aprovar l'Intercanvi de notes constitutiu d'acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de novembre del 2000;

Atès que d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General;

Es fa públic l'Intercanvi de notes constitutiu d'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de desembre del 2000.

“Intercanvi de notes constitutiu d'acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica per a la pròrroga i la modificació del Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, del 29 de novembre del 2000

“NV. EUA 23/11

NOTA VERBAL

El Ministeri d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra saluda atentament l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica i té l'honor de referir-se al Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, que va ser signat a Meritxell el 29 de novembre del 2000, que posteriorment va ser renovat mitjançant l'Intercanvi de notes de l'11 de desembre del 2006 i la vigència del qual finalitza el 8 de gener del 2012.

El Ministeri d'Afers Exteriors informa a l'Ambaixada de la voluntat del Govern d'Andorra de renovar la vigència de l'Acord per un altre període de cinc (5) anys.

Així mateix el Ministeri d'Afers Exteriors es permet sol·licitar les modificacions que es relacionen a continuació.

1. Amb la intenció d'evitar modificacions futures degudes a possibles canvis ministerials, el Ministeri proposa que les referències als ministeris andorrans citats als articles 2 es facin com segueix:

“Article 2

El ministre andorrà encarregat dels Afers Exteriors i l'ambaixador americà a Andorra seran copresidents honoraris del Comitè. L'ambaixador andorrà als Estats Units i l'encarregat d'Assumptes Públics de l'Ambaixada dels Estats Units a Madrid o aquelles persones que aquests puguin designar, copresidirán el Comitè.

El Comitè estarà format per sis (6) membres més, tres dels quals seran ciutadans d'Andorra nomenats conjuntament pels ministres andorrans encarregats dels Afers Exteriors i de l'Ensenyament Superior, i els altres tres (3) seran ciutadans dels Estats Units d'Amèrica nomenats per l'ambaixador americà a Andorra. Els membres seran nomenats per períodes de cinc (5) anys. El Comitè vetllarà perquè entre els seus membres hi hagi representants del món acadèmic i del sector privat, no governamental.”

2. En el segon paràgraf del mateix article 2, es proposa inserir l'expressió *com a mínim* a continuació de El Comitè estarà format...

3. Es proposa la modificació dels apartats 5 i 6 de l'article 4 com segueix:

“5. La constitució, cada any, de jurats de revisió acadèmica que hauran d'avaluar els mèrits de cada sol·licitud i que entrevistaran totes les persones perquè després sigui revisada pel Comitè;

6. Aquests jurats han d'estar compostos per quatre (4) persones que representin cadascuna de les parts, i membres de les comunitats acadèmiques d'Andorra i dels Estats Units. El jurat ha d'establir cada any el sistema de puntuació de les entrevistes, incloent-hi l'avaluació dels candidats sobre criteris de coneixement de la llengua anglesa, la qualitat i la viabilitat del programa d'estudis proposat, l'aplicabilitat de l'àmbit d'estudi a les necessitats del país i les credencials acadèmiques i cartes de referència;”

4. Es proposa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 5 com segueix:

“1. El Govern del Principat d'Andorra posarà a la disposició els fons per cobrir totes les despeses dels becaris andorrans i també les despeses de

publicitat, de les reunions del Comitè i del jurat de revisió acadèmica i dels programes d'orientació del becarí. El Govern dels Estats Units d'Amèrica posarà a la disposició els fons per als becaris americans;”

Si aquestes disposicions són acceptades pel Govern dels Estats Units d'Amèrica; aquesta nota verbal i la de resposta de l'Ambaixada dels Estats Units seran considerades com a constitutives d'Acord entre ambdós països.

Ambdues parts es notificaran l'acompliment dels requisits legals interns per a l'entrada en vigor de l'Acord, el qual entrarà en vigor a la data de recepció de la darrera d'aquestes notificacions. Tindrà una durada de cinc (5) anys i podrà ser denunciat per qualsevol de les parts.

El Ministeri d'Afers Exteriors aprofita l'avinentesa per reiterar a l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica el testimoni de la seva consideració més distingida.

Andorra la Vella, 28 de desembre del 2011

AMBAIXADA DELS ESTATS UNITS D'AMÈRICA MADRID”

“NOTA VERBAL

Núm. 01

L'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica saluda atentament el Ministeri d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra, i té l'honor de referir-se al Protocol d'entesa entre el Govern del Principat d'Andorra i els Estats Units d'Amèrica sobre el programa d'intercanvi Fulbright, signat el 29 de novembre del 2000 i renovat l'11 de desembre del 2006, i la vigència del qual va finalitzar el 8 de gener del 2012.

En relació amb la nota verbal EUA 23/11 del Ministeri d'Afers Exteriors d'Andorra, de data del 28 de desembre del 2011, l'Ambaixada dels Estats Units informa que accepta les modificacions incloses a la renovació actual de l'Acord sobre el programa Fulbright entre el Principat d'Andorra i els Estats Units d'Amèrica.

L'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica aprofita l'ocasió per reiterar al Ministeri d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra el testimoni de la seva consideració més distingida.

Madrid, 12 de gener del 2012”

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 5 de març, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 30 de març del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987

El Conveni relatiu a la conservació de les zones humides va ser el primer text de dret internacional de caràcter ambiental. Es va adoptar l'any 1971 a la ciutat de Ramsar (Iran) i va entrar en vigor el 21 de desembre de 1975. Posteriorment va ser modificat pel Protocol de 2 de febrer de 1971, fet a París, i per les esmenes als articles 6 i 7 adoptades a Regina, Canadà, el 28 de maig de 1987.

Si a l'inici el Conveni tenia com a objectiu principal la conservació dels ocells aquàtics mitjançant la preservació dels seus hàbitats, aquesta prioritat va quedar relegada a un segon terme amb l'aparició del

Conveni sobre les espècies migratòries (CMS, a Bonn) l'any 1983. Ramsar va evolucionar llavors progressivament cap a una gestió més global de les zones humides en un sentit ampli, que inclou des de les molleres i els aiguamolls *stricto sensu* fins a les franges costaneres marítimes o els canals de desglaç. En els darrers anys, i després de la Cimera de les Nacions Unides sobre el desenvolupament sostenible de Johannesburg, l'any 2002, ha quedat palès que l'aigua s'està convertint en el recurs més preuat i amenaçat del planeta. El Conveni de Ramsar apareix actualment com el tractat internacional més indicat per assumir-ne la gestió internacional.

El Conveni de Ramsar forma part del grup de tractats internacionals que promouen i defensen una gestió integrada dels ecosistemes i afavoreix la recerca d'un equilibri entre l'home i el medi ambient. De la mateixa manera que la Xarxa mundial de les reserves de la biosfera (Unesco-MAB) o el Conveni per a la protecció del patrimoni mundial, cultural i natural, el Conveni de Ramsar intenta potenciar un ús racional dels recursos naturals que permeti aconseguir una forma de desenvolupament sostenible. En aquest sentit, es tracta d'un conveni flexible que no imposa cap regla de gestió estricta o cap mínim de protecció legal. Les parts contractants només estan obligades a designar com a mínim una zona humida que es consideri d'importància internacional i a comprometre's a basar els seus plans de gestió i desenvolupament nacionals en la recerca d'un equilibri entre el desenvolupament humà i la preservació de les zones humides i, més generalment, de l'aigua.

El Conveni reconeix i potencia el valor econòmic i cultural de les zones humides, ja sigui mitjançant l'explotació directa dels seus recursos (pesca, caça, utilització farmacèutica d'algunes espècies vegetals, extracció d'aigua mineral o de sal en els ecosistemes costaners, etc.), o bé de manera indirecta, per exemple, mitjançant l'aprofitament de l'aigua per a la producció d'energia elèctrica. Per a Andorra aquest plantejament és particularment interessant, ja que l'aigua és una font d'energia disponible.

Finalment, el Conveni adopta uns criteris semblants als del Conveni sobre la diversitat biològica (Rio, 1992) que reconeixen la importància de l'aproximació ecosistèmica i recomanen una gestió integrada del medi ambient que inclogui els aspectes ecològics i també els aspectes humans, culturals, institucionals i econòmics.

L'instrument s'organitza al voltant de 12 articles amb una concreció clara dels seus continguts. L'article 1 defineix l'objecte del Conveni i el seu àmbit d'aplicació i l'article 2 inclou l'obligació de cada part de designar, com a mínim, una zona humida amb

precisió i fonamentada en la seva importància internacional. Les parts s'obliguen a afavorir la conservació de les seves zones humides i a prendre les mesures més escaients per informar-se de qualsevol modificació de les zones per causa del desenvolupament tecnològic o la intervenció de l'home, entre altres (article 3). Tanmateix, es comprometen a crear noves reserves naturals quan la zona humida protegida ha desaparegut o s'ha vist reduïda tot fomentant la investigació, l'intercanvi de dades i la formació de personal competent (article 4), especialment quan la zona humida afecti a més d'un estat (article 5). L'article 6 estableix l'obligació de constituir una conferència de les parts que es reunirà de manera periòdica, en principi en intervals no superiors als tres anys, i discutirà sobre l'aplicació del Conveni, les seves modificacions i recomanacions, demanarà l'elaboració d'informes especialitzats i votarà el pressupost al qual cada part hi contribuirà segons un barem aprovat per unanimitat. Les decisions i resolucions s'aproven per majoria simple i cada part té dret a enviar a la conferència experts en zones humides o en aus aquàtiques (article 7). L'Oficina permanent, que fins que no es determini una altra cosa, és la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i dels Recursos Naturals, col·labora en l'organització de les conferències, manté la llista de les zones humides i notifica a les parts qualsevol canvi o modificació d'aquestes. Els articles restants (article 9 al 12) tracten sobre la forma d'esdevenir-ne part, l'entrada en vigor, el procediment de presentació i aprovació d'esmenes i les obligacions del dipositari (Unesco).

Andorra és un país de muntanya, per tant, les zones humides que inclou són importants per les seves característiques ecològiques i la seva fragilitat, però a més a més s'ha d'afegir que formen part d'un dels ecosistemes més emblemàtics i sensibles del planeta: les zones de muntanya. Efectivament, les zones humides de muntanya són els reguladors naturals dels fluxos d'aigua que arriben al fons de les valls.

L'inventari i la cartografia de les zones humides del Principat, elaborat pel Ministeri de Turisme i Medi Ambient i el seu monitoratge anual constitueixen el marc idoni per a l'adopció del Conveni de Ramsar per part d'Andorra.

Aquesta adopció respon a un reconeixement de la responsabilitat del Principat en matèria de conservació de la biodiversitat, tal com ja s'ha demostrat mitjançant la participació oficial del Govern en actes internacionals, o amb la ratificació d'altres documents internacionals de característiques similars, i també respon a una voluntat de segellar un compromís de conservació iniciat fa molts anys.

Actualment són part en el Conveni 160 estats que, entre tots, han inclòs a la Llista de les zones humides prioritàries 1960 indrets que representen una superfície de més de 190 milions d'hectàrees de zones humides al món amb una protecció especial. Tenint en compte les disposicions de l'article 2, Andorra proposa la inclusió a la Llista de les 59 molles del Parc natural de la vall de Sorteny, que formen un conjunt de 22 hectàrees incloses en les més de 1.000 hectàrees del Parc. Aquest espai inclou espècies de flora de molt interès i un conjunt d'ecosistemes de muntanya singular.

Tal com disposa l'article 4 del Conveni, l'adopció per part d'Andorra del Conveni de Ramsar ofereix un marc d'intercanvi i de cooperació tècnica internacional que pot ser molt beneficiós per a Andorra. A diferència d'altres convenis, el Secretariat del Conveni de Ramsar ha desenvolupat una posició proactiva i ofereix col·laboració i assistència als estats membres per a l'aplicació del Conveni, cosa que multiplica les possibilitats de cooperació i assistència per a Andorra.

Tenint en compte les consideracions esmentades i atès que Andorra va signar el Conveni el 23 de febrer del 2012 a París (Unesco), s'aprova:

La ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques

Ramsar, 2-2-1971

Modificat segons el Protocol de París del 3-12-1982 i les esmenes de Regina del 28-5-1987

Les parts contractants,

Reconeixent la interdependència de l'home i del seu medi ambient;

Considerant les funcions ecològiques fonamentals de les zones humides com a reguladores dels règims hidrològics i com a hàbitat d'una fauna i flora característiques, i particularment d'aus aquàtiques,

Convençudes que les zones humides constitueixen un recurs de gran valor econòmic, cultural, científic i recreatiu, la pèrdua del qual seria irreparable.

Desitjant impedir, ara i en un futur, les intrusions progressives sobre aquestes zones humides i la seva desaparició;

Reconeixent que les aus aquàtiques, en les seves migracions estacionals, poden travessar les fronteres i per consegüent han de ser considerades com un recurs internacional;

Convençudes que la conservació de les zones humides, de la seva flora i fauna es pot assegurar harmonitzant polítiques nacionals a llarg termini amb una acció internacional coordinada;

Han acordat el que segueix:

Article 1

1. A l'efecte d'aquest Conveni, les zones humides són extensions de maresmes, pantans i torberes o superfícies d'aigües naturals o artificials, permanents o temporals on l'aigua és estancada o corrent, dolça, salobre o salada, incloent-hi les extensions d'aigua marina on la profunditat en marea baixa no excedeix els sis metres.

2. A l'efecte d'aquest Conveni són aus aquàtiques les que la seva existència depèn, ecològicament, de les zones humides.

Article 2

1. Cada part contractant haurà de designar, al seu territori, les zones humides idònies per ser incloses a la Llista de zones humides d'importància internacional, en endavant "la Llista", que manté l'Oficina establerta en virtut de l'article 8. Els límits de cadascuna de les zones humides s'hauran de descriure de manera precisa i també traçar-les sobre un mapa i podran comprendre les seves zones riberenques o costeres adjacents, com també les illes o extensions d'aigua marina d'una profunditat superior als sis metres en marea baixa, quan es trobin dins de la zona humida i especialment quan tinguin importància com a hàbitat d'aus aquàtiques.

2. La selecció de les zones humides que s'incloguin a la Llista s'haurà de basar en la seva importància internacional en termes ecològics, botànics, zoològics, limnològics o hidrològics. En primer lloc s'hauran d'incloure les zones humides que tinguin importància internacional per a les aus aquàtiques en qualsevol estació de l'any.

3. La inclusió d'una zona humida a la Llista s'efectua sense perjudici dels drets exclusius de sobirania de la part contractant, en el territori de la qual es troba la zona humida esmentada.

4. Cada part contractant designa almenys una zona humida per ser inclosa a la Llista en el moment de signar el Conveni o dipositar l'instrument de ratificació o d'adhesió, de conformitat amb les disposicions de l'article 9.

5. Tota part contractant té dret a afegir a la Llista altres zones humides situades en el seu territori, a ampliar les que ja hi estiguin incloses o per motius urgents d'interès nacional, a retirar de la Llista o a reduir els límits de les zones humides ja incloses, i informa sobre aquestes modificacions, al més aviat possible, l'organització o el govern responsable de les funcions de l'Oficina permanent previstes a l'article 8.

6. Cada part contractant té en compte les seves responsabilitats de caràcter internacional respecte a la conservació, la gestió i l'ús racional de les poblacions migratòries d'aus aquàtiques, tant en designar zones humides del seu territori per incloure-les a la Llista, com per exercir el seu dret a modificar les inscripcions prèvies.

Article 3

1. Les parts contractants elaboren i apliquen la seva planificació de manera que afavoreixi la conservació de les zones humides incloses a la Llista i, en la mesura que puguin, l'ús racional de les zones humides del seu territori.

2. Cada part contractant pren les mesures necessàries per informar-se com més aviat millor de les modificacions de les condicions ecològiques de les zones humides situades al seu territori i incloses a la Llista, que s'hagin produït o es puguin produir com a conseqüència del desenvolupament tecnològic, de la contaminació o de qualsevol altra intervenció humana. Les informacions sobre aquestes modificacions es trametran al més aviat possible a l'organització o al govern responsable de les funcions de l'Oficina permanent especificades a l'article 8.

Article 4

1. Cada part contractant fomenta la conservació de les zones humides i de les aus aquàtiques creant reserves naturals a les zones humides, estiguin o no incloses a la Llista, i pren les mesures adequades per a la seva vigilància.

2. Quan una part contractant, per motius urgents d'interès nacional, retira de la Llista una zona humida o en redueix la seva extensió, haurà de compensar en la mesura que sigui possible la pèrdua de recursos en zones humides i, en particular, crear noves reserves naturals per a les aus aquàtiques i per a la protecció d'una porció adequada del seu hàbitat original, en la mateixa regió o en un altre lloc.

3. Les parts contractants fomenten la investigació i l'intercanvi de dades i de publicacions relatives a les zones humides i a la seva flora i fauna.

4. Les parts contractants s'esforcen per augmentar les poblacions d'aus aquàtiques mitjançant la gestió de les zones humides idònies.

5. Les parts contractants fomenten la formació de personal competent per a l'estudi, la gestió i la vigilància de les zones humides.

Article 5

Les parts contractants celebren consultes sobre el compliment de les obligacions que es deriven del Conveni, especialment en el cas d'una zona humida que s'estengui pels territoris de més d'una part contractant o d'una conca hidrogràfica compartida per diverses parts contractants. Al mateix temps, s'esforcen per coordinar i donar suport a les polítiques i les regulacions actuals i futures relatives a la conservació de les zones humides i de la seva flora i fauna.

Article 6

1. S'institueix una Conferència de les parts contractants per revisar aquest Conveni i fomentar la seva aplicació. L'Oficina a què fa referència l'article 8, apartat 1, convoca les reunions ordinàries de la Conferència de les parts contractants a intervals no superiors a tres anys, llevat que la Conferència decideixi altrament, i reunions extraordinàries a petició per escrit d'almenys un terç de les parts contractants. En cada reunió ordinària, la Conferència de les parts contractants determina el lloc i la data de la reunió ordinària següent.

2. La Conferència de les parts contractants serà competent:

- a) per debatre sobre l'aplicació d'aquest Conveni;
- b) per debatre les addicions i modificacions a la Llista;
- c) per examinar la informació referent als canvis en les condicions ecològiques de les zones humides incloses a la Llista, proporcionada en aplicació de l'article 3.2;
- d) per formular recomanacions, d'ordre general o específic a les parts contractants i relatives a la conservació, la gestió i l'ús racional de les zones humides i de la seva flora i fauna;
- e) per sol·licitar als organismes internacionals competents que elaborin informes i estadístiques sobre assumptes essencialment internacionals que tinguin relació amb les zones humides;
- f) per adoptar altres recomanacions o resolucions amb vista a fomentar l'aplicació d'aquest Conveni.

3. Les parts contractants vetllen perquè els responsables de la gestió de les zones humides, a tots els nivells, siguin informats i prenguin en consideració les recomanacions d'aquestes Conferències relatives a la conservació, la gestió i l'ús racional de les zones humides i de la seva flora i fauna.

4. La Conferència de les parts contractants adopta un reglament intern en cadascuna de les seves reunions.

5. La Conferència de les parts contractants estableix i revisa permanentment el reglament financer d'aquest Conveni. En cadascuna de les seves reunions ordinàries vota el pressupost de l'exercici econòmic següent per una majoria dels dos terços de les parts contractants presents i votants.

6. Cada part contractant contribueix a aquest pressupost segons un barem de contribucions aprovat per unanimitat per les parts contractants presents i votants en una reunió ordinària de la Conferència de les parts contractants.

Article 7

1. Les parts contractants hauran d'incloure en la seva representació a aquestes Conferències persones que siguin expertes en zones humides o en aus aquàtiques, pels seus coneixements i l'experiència adquirits en funcions científiques, administratives o d'altra classe.

2. Cadascuna de les parts contractants representades en una Conferència disposa d'un vot i les recomanacions, resolucions i decisions s'adopten per majoria simple de les parts contractants presents i votants, llevat que en el Conveni es disposi altrament.

Article 8

1. La Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i dels Recursos Naturals fa les funcions d'Oficina permanent en virtut d'aquest Conveni, fins al moment que una altra organització o un govern, sigui designat per una majoria dels dos terços de totes les parts contractants.

2. Les funcions de l'Oficina permanent són entre altres:

- a) col·laborar en la convocatòria i l'organització de les conferències previstes a l'article 6;
- b) mantenir la Llista de zones humides d'importància internacional i rebre informació de les parts contractants sobre les informacions a què fa referència l'apartat 5 de l'article 2 sobre qualsevol addició, extensió, supressió o reducció relatives a les zones humides incloses a la Llista;

c) rebre informació de les parts contractants sobre qualsevol modificació de les condicions ecològiques de les zones humides incloses a la Llista, segons el que preveu l'apartat 2 de l'article 3;

d) notificar a les parts contractants qualsevol modificació de la Llista o canvi en les característiques de les zones humides incloses en aquesta Llista, i prendre les disposicions necessàries perquè aquests temes es discuteixin a la Conferència següent;

e) informar la part contractant interessada sobre les recomanacions de les Conferències en allò que fa referència a les modificacions de la Llista o als canvis en les característiques de les zones humides incloses en ella.

Article 9

1. El Conveni s'obre a la signatura per una durada indeterminada.

2. Qualsevol membre de l'Organització de les Nacions Unides o d'un dels seus organismes especialitzats, o de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, o qualsevol part de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, pot esdevenir part contractant d'aquest Conveni mitjançant:

- a) la signatura sense reserva de ratificació;
- b) la signatura sota reserva de ratificació, seguida de la ratificació;
- c) l'adhesió.

3. La ratificació o l'adhesió s'efectuaran mitjançant el dipòsit d'un instrument de ratificació o d'adhesió lliurat al director general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (en endavant "el dipositari").

Article 10

1. El Conveni entrarà en vigor quatre mesos després que set estats hagin passat a ser parts contractants del Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 9.

2. A partir d'aquest moment, el Conveni entrarà en vigor per a cada part contractant quatre mesos després de la data de la seva signatura sense reserva de ratificació o de la data en què hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 10 bis

1. Aquest Conveni pot ser esmenat en una reunió de les parts contractants convocada amb aquesta finalitat de conformitat amb aquest article.

2. Qualsevol part contractant pot presentar propostes d'esmena.

3. El text de qualsevol proposta d'esmena i els motius que la justifiquin es comuniquen a l'organització o al

govern que actui com a Oficina permanent en virtut d'aquest Conveni (en endavant "l'Oficina") i aquesta les comunica sense demora a totes les parts contractants. Qualsevol comentari d'una part contractant sobre el text es comunica a l'Oficina durant els tres mesos següents a la data en què l'Oficina hagi comunicat les propostes d'esmena a les parts contractants. L'Oficina, immediatament després de la data límit de presentació dels comentaris, comunica a les parts contractants tots els que hagi rebut fins a aquella data.

4. A petició per escrit d'un terç de les parts contractants, l'Oficina convocarà una reunió de les parts contractants per examinar qualsevol proposta d'esmena comunicada de conformitat amb l'apartat 3. L'Oficina consulta les parts pel que fa a la data i lloc de la reunió.

5. Les esmenes s'aproven per majoria dels dos terços de les parts contractants presents i votants.

6. Una vegada aprovada la proposta, l'esmena entra en vigor per a les parts contractants que l'hagin acceptada, el primer dia del quart mes que segueixi a la data en què dos terços de les parts contractants hagin dipositat un instrument d'acceptació prop del dipositari. Per a tota part contractant que dipositi un instrument d'acceptació després de la data en què dos terços de les parts contractants hagin dipositat un instrument d'acceptació, l'esmena entra en vigor el primer dia del quart mes que segueixi a la data del dipòsit de l'instrument d'acceptació d'aquesta part.

Article 11

1. Aquest Conveni romandrà en vigor per una durada indeterminada.

2. Qualsevol part contractant pot denunciar el Conveni transcorreguts cinc anys de la data d'entrada en vigor per a la part esmentada, mitjançant una notificació per escrit al dipositari.

Article 12

1. El dipositari informarà, al més aviat possible, tots els estats que hagin signat el Conveni o s'hi hagin adherit de:

- a) les signatures del Conveni;
- b) els dipòsits d'instruments de ratificació del Conveni;
- c) els dipòsits d'instruments d'adhesió al Conveni;
- d) la data d'entrada en vigor del Conveni;
- e) les notificacions de denúncia del Conveni.

2. Quan aquest Conveni hagi entrat en vigor, el dipositari el farà registrar a la Secretaria de l'Organització de les Nacions Unides, de conformitat amb les disposicions de l'article 102 de la Carta.

EN FE DE LA QUAL COSA, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

FET a Ramsar el dia 2 de febrer de 1971 en un únic exemplar original en anglès, francès, alemany i rus, sent els textos igualment fefaents¹. La custòdia d'aquest exemplar serà confiada al dipositari, que en lliurarà còpies certificades i conformes a totes les parts contractants.

Situació a data de l'1 de març del 2011 del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987

Estatus: 160 estats part

Entrada en vigor: 21 de desembre de 1975

Participants	Data de dipòsit de l'instrument
Albània	31 d'octubre de 1995 a
Alemanya*	26 de febrer de 1976 R
Algèria**	4 de novembre de 1983 a
Antigua i Barbuda	2 de juny del 2005 a
Argentina ¹ *	4 de maig de 1992 R
Armènia*	6 de juliol de 1993 a
Austràlia*	8 de maig de 1974 S
Àustria*	16 de desembre de 1982 a
Azerbaidjan*	21 de maig del 2001 a
Bahames*	7 de febrer de 1997 R
Bahrain*	27 d'octubre de 1997 a
Bangladesh*	21 de maig de 1992 A
Barbados	12 de desembre del 2005 a
Bèlgica**	4 de març de 1986 R
Belize*	22 d'abril de 1998 a
Benín	24 de gener del 2000 a
Bielorússia**	10 de setembre de 1999 d
Bolívia (Estat Plurinacional de)	27 de juny de 1990 a
Bòsnia i Hercegovina**	24 de setembre del 2001 d
Botswana	9 de desembre de 1996 a
Brasil	24 de maig de 1993 a
Bulgària*	24 de setembre de 1975 S
Burkina Faso	27 de juny de 1990 a
Burundi	5 de juny del 2002 a
Cambotja*	23 de juny de 1999 a

¹ De conformitat amb el que disposa l'Acta Final de la Conferència que va adoptar el Protocol, el dipositari va presentar a la Segona Conferència de les parts contractants les versions oficials del Conveni en àrab, xinès i castellà, versions que foren preparades en consulta amb els governs interessats i amb l'assistència de l'Oficina.

Camerun*	20 de març de 2006 a
Canadà*	15 de gener de 1981 a
Cap Verd	18 de juliol del 2005 a
Colòmbia	18 de juny de 1998 a
Comores	9 de febrer de 1995 a
Congo	18 de juny de 1998 a
Costa d'Ivori	27 de febrer de 1996 a
Costa Rica	27 de desembre de 1991 R
Croàcia**	19 de novembre de 1992 d
Cuba	12 d'abril del 2001 R
Dinamarca*	2 de setembre de 1977 a
Djibouti	22 de novembre del 2002 a
Egipte	9 de setembre de 1988 R
El Salvador	22 de gener de 1999 R
Equador*	7 de setembre de 1990 a
Eslovàquia	31 de març de 1993 d
Eslovènia*	5 de novembre de 1992 d
Espanya	4 de maig de 1982 a
Estats Units d'Amèrica	18 de desembre de 1986 R
Estònia	29 de març de 1994 R
Federació de Rússia*	11 de setembre de 1976 R
Fiji*	11 d'abril del 2006 a
Filipines	8 de juliol de 1994 a
Finlàndia*	28 de maig de 1974 R
França*	1 de desembre de 1986 R
Gabon	30 de desembre de 1986 S
Gàmbia*	16 de setembre de 1996 R
Geòrgia	7 de febrer de 1997 a
Ghana	22 de febrer de 1988 a
Grècia*	21 d'agost de 1975 a
Guatemala	26 de juny de 1990 a
Guinea	18 de novembre de 1992 a
Guinea Bissau	14 de maig de 1990 a
Guinea Equatorial*	2 de juny del 2003 a
Hondures	23 de juny de 1993 a
Hongria*	11 d'abril de 1979 a
Iemen	8 d'octubre del 2007 a
Illes Marshall	13 de juliol del 2004 a
Índia	1 d'octubre de 1981 a
Indonèsia*	8 d'abril de 1992 R
Iran (República Islàmica d')*	23 de juny de 1975 R
Iraq*	17 d'octubre del 2007 a
Irlanda*	15 de novembre de 1984 R
Islàndia*	2 de desembre de 1977 a
Israel*	12 de novembre de 1996 R
Itàlia	14 de desembre de 1976 R
Jamaica	7 d'octubre de 1997 a
Japó*	17 de juny de 1980 a
Jordània *	10 de gener de 1977 a
Kazakhstan*	2 de gener del 2007 a
Kenya	5 de juny de 1990 a
Kirguizistan	12 de novembre del 2002 a
Laos (, República Democràtica Popular de)	28 de maig del 2010
Lesotho*	1 de juliol del 2004 a
Letònia*	25 de juliol de 1995 a
Líban	16 d'abril de 1999 a
Libèria	2 de juliol del 2003 a
Líbia	5 d'abril del 2000 a
Liechtenstein*	6 d'agost de 1991 a
Lituània*	20 d'agost de 1993 a
Luxemburg*	15 d'abril de 1998 R
Macedònia**	4 d'abril de 1995 d
Madagascar*	25 de setembre de 1998 a
Malàisia	10 de novembre de 1994 R
Malawi	14 de novembre de 1996 a
Mali**	25 de maig de 1987 a
Malta	30 de setembre de 1988 a
Marroc	20 de juny de 1980 S
Maurici*	30 de maig del 2001 R

Mauritània	22 d'octubre de 1982 a
Mèxic*	4 de juliol de 1986 a
Moçambic*	3 d'agost del 2004 a
Mònaco*	20 d'agost de 1977 a
Mongòlia	8 de desembre de 1997 a
Montenegro	26 d'abril del 2007 d
Myanmar*	17 de novembre del 2004 a
Namíbia*	23 d'agost de 1995 a
Nepal	17 de desembre de 1987 a
Nicaragua	30 de juliol de 1997 a
Níger	30 d'abril de 1987 S
Nigèria	2 d'octubre del 2000 a
Noruega*	9 de juliol de 1974 S
Nova Zelanda*	13 d'agost de 1976 S
Països Baixos ^{2*}	23 de maig de 1980 a
Pakistan*	23 de juliol de 1976 R
Palau*	18 d'octubre del 2002 a
Panamà	26 de novembre de 1990 a
Papua Nova Guinea	16 de març de 1993 a
Paraguai*	7 de juny de 1995 R
Perú	30 de març de 1992 R
Polònia*	22 de novembre de 1977 a
Portugal	24 de novembre de 1980 R
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ^{3*}	5 de gener de 1976 R
República Centreafricana*	5 de desembre del 2005 a
República de Corea*	28 de març de 1997 a
República de Moldàvia	20 de juny del 2000 a
República Democràtica del Congo*	18 de gener de 1996 a
República Dominicana	15 de maig del 2002 a
República Txeca	26 de març de 1993 d
República Unida de Tanzània	13 d'abril del 2000 a
Romania	21 de maig de 1991 a
Rwanda	1 de desembre del 2005 a
Saint Lucia*	19 de febrer del 2002 a
Samoa*	6 d'octubre del 2004 a
Sao Tomé i Príncipe*	21 d'agost del 2006 a
Senegal*	11 de juliol de 1977 a
Sèrbia**	3 de juliol del 2001 d
Seychelles*	22 de novembre del 2004 a
Sierra Leone*	13 de desembre de 1999 a
Síria (República Àrab de)	5 de març de 1998 R
Sri Lanka	15 de juny de 1990 a
Sud-àfrica*	12 de març de 1975 S
Sudan	7 de gener del 2005 a
Suècia*	5 de desembre de 1974 S
Suïssa*	16 de gener de 1976 R
Surinam**	22 de juliol de 1985 a
Tadjikistan	18 de juliol del 2001 a
Tailàndia	13 de maig de 1998 S
Togo*	4 de juliol de 1995 a
Trinitat i Tobago*	21 de desembre de 1992 a
Tunísia*	24 de novembre de 1980 a
Turkmenistan	3 de març del 2009 a
Turquia*	13 de juliol de 1994 a
Txad	13 de juny de 1990 a
Ucraïna	15 de juliol de 1997 d
Uganda	4 de març de 1988 R
Unió dels Emirats Àrabs*	29 d'agost del 2007 a
Uruguai**	22 de maig de 1984 a
Uzbekistan*	8 d'octubre del 2001 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	23 de novembre de 1988 a
Vietnam	20 de setembre de 1988 a
Xile*	27 de juliol de 1981 a
Xina	31 de març de 1992 a
Xipre	11 de juliol del 2001 a
Zàmbia	28 d'agost de 1991 a

* Els estats assenyalats amb un asterisc han acceptat les esmenes dels articles 6 i 7 del Conveni adoptades a la Conferència dels estats part (Regina, Canadà,

1987). Aquestes esmenes van entrar en vigor l'1 de maig de 1994.

** Els estats assenyalats amb dos asteriscs només són part del Conveni de 1971.

S: signatura sense reserva de ratificació

R: ratificació

A: acceptació

a: adhesió

d: successió

Declaracions i reserves

Alemanya (República Federal d')

“En esdevenir part del Conveni, la República Federal d'Alemanya interpreta i entén les disposicions d'aquest Conveni en el sentit que no impedeixin prendre mesures per protegir la població de les regions concernides contra les inundacions ni interfereixin els drets adquirits dels quals els habitants d'aquestes regions puguin ser titulars.”

Bulgària

(Traducció) “El Govern de la República Popular de Bulgària considera necessari declarar que les disposicions de l'article 9 del Conveni limiten la possibilitat d'alguns estats d'esdevenir-ne part i estan en contradicció amb el principi universalment reconegut d'igualtat entre els estats sobirans.”

Dinamarca

(Traducció) “...malgrat la gran importància que el Govern danès atorga a la Vadehavet (plana marítima pantanosa situada a la part sud de la costa occidental de Jutlàndia) com a zona humida, de moment ha decidit no incloure-la en la Llista esmentada més amunt.

Aquesta decisió ha estat presa tenint en compte les negociacions en curs entre els governs del Regne de Dinamarca i de la República Federal d'Alemanya en relació amb la construcció d'un dic avançat en aquesta zona i també amb motiu de les negociacions trilaterals entre els governs de Dinamarca, els Països Baixos i la República Federal d'Alemanya sobre un acord especial per a la protecció de la Vadehavet. Tanmateix el Govern danès està convençut que la Vadehavet, o certes parts de la zona, han de figurar en la Llista esmentada, després de la conclusió d'aquestes negociacions.”

Hongria

“L'article 9 del Conveni que limita la possibilitat per a certs països d'esdevenir part del Conveni contradiu el principi generalment acceptat de la sobirania dels estats.”

Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ^{2,3}

“...desitja que la ratificació per part del Regne Unit del Conveni i del Protocol i l’acceptació de les esmenes s’estengui a les bases que estan sota la sobirania del Regne Unit a les àrees de Dhihália i Akrotiri, per al territori de les quals el Regne Unit és responsable de les seves relacions internacionals.”

Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques
[en el moment de signar]

(Traducció) “El Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari declarar que les disposicions de l’article 9 del Conveni, que limiten la possibilitat d’alguns estats d’esdevenir part d’aquest Conveni, estan en contradicció amb el principi universalment reconegut de la igualtat entre els estats sobirans.”

En el seu instrument de ratificació, el Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques indicava que ratificava el Conveni mantenint aquesta declaració.

Síria (República Àrab de)

“L’adhesió a aquest Conveni no significa que Síria reconegui Israel o hi estableixi cap relació que derivi de les disposicions del Conveni.”

Vietnam

“La República Socialista del Vietnam considera que les disposicions de l’apartat 2 de l’article 9 d’aquest Conveni tenen un caràcter discriminatori i limiten la universalitat del Conveni i que, de conformitat amb el principi de la igualtat de la sobirania dels estats, el Conveni hauria d’estar obert a tots els estats.”

Aplicació territorial

Notificació	Data de recepció de la notificació	Extensió a
Nova Zelanda	13 de juliol de 1976	Illes Cook (incloent-hi Niué) Illes Tokelau
Països Baixos	12 d’octubre de 1983	Regne a Europa i les Antilles Neerlandeses
	16 de gener de 1986	Aruba (vegeu la nota núm. 2)

Regne Unit	5 de gener de 1976	Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord, Antigua, <i>Baillage</i> de Jersey, Belize, Bermudes, illes Caïman, illes Falkland i les seves dependències (vegeu la nota 1), Gibraltar, Montserrat, illa Pitcairn, Saint Helena i les seves dependències, illes Salomó, illes Turcs i Caicos, Brunei
	10 de maig de 1979	Hong Kong (vegeu la nota 3)
	8 de setembre de 1998	<i>Baillage</i> de Guernesey i el territori britànic de l’Oceà Índic
	28 de juny del 2002	Bases del Regne Unit de Dhekelia i Akrotiri

Notes

1. Vista la declaració del Regne Unit, el Govern d’Argentina ha contestat mitjançant una comunicació del 26 de juliol de 1976 l’esment fet en l’instrument dipositat pel Regne Unit a les illes Malvines, les illes de Geòrgia del Sud, i les illes Sandwich del Sud, denominades erròniament “illes Falkland i les seves dependències” i esmentades com si formessin part dels territoris d’ultramar i com si el Regne Unit es fes càrrec de l’administració, i ha declarat que aquest esment no afecta els drets de la República d’Argentina sobre aquestes illes que formen part del seu territori i estan sotmeses forçosament a l’ocupació d’una potència estrangera, situació sobre la qual l’Assemblea General de l’Organització de les Nacions Unides, per les resolucions 2065 (XX) i 3160 (XXVIII), ha constatat l’existència d’un conflicte de sobirania sobre l’arxipèlag i ha instat la República d’Argentina i l’estat ocupant a emprendre negociacions per trobar una solució definitiva.

2. Notificació dels Països Baixos (16 de gener de 1986):

“L’Illa d’Aruba, que encara forma part de les Antilles Neerlandeses, obtindrà la seva autonomia interna l’1 d’octubre de 1986, esdevenint així un país en el si del Regne dels Països Baixos. Per consegüent, a partir d’aquesta data, el Regne ja no estarà format per dos països, els Països Baixos (el Regne a Europa) i les Antilles Neerlandeses (situades a la regió del Carib), sinó per tres, és a dir, aquests dos més Aruba.

Vist que les modificacions que s’aplicaran a partir de l’1 de gener de 1986 només afectaran a les relacions constitucionals internes en el si del Regne dels Països Baixos, i tenint en compte que el Regne continuarà sent el subjecte de dret internacional amb qui s’han conclòs els tractats internacionals, les modificacions esmentades no tindran conseqüències en dret internacional pel que fa als tractats conclusos pel Regne dels Països Baixos que ja s’estan aplicant a les Antilles Neerlandeses, incloent-hi Aruba. Aquests tractats romandran en vigor per a Aruba en la seva nova qualitat de país en el si del Regne.

Per consegüent, a partir de l’1 de gener de 1986, aquests tractats s’aplicaran, pel que fa el Regne dels Països, a les Antilles Neerlandeses (sense Aruba) i a Aruba. Així, els tractats esmentats en l’annex, als quals el Regne dels Països Baixos és part i que s’apliquen a les Antilles Neerlandeses, s’aplicaran a partir de l’1 de gener de 1986, pel que fa al Regne dels Països Baixos, a les Antilles Neerlandeses i a Aruba.

3. El Govern del Regne Unit, mitjançant una comunicació del 6 d’agost de 1979, ha informat que, segons la interpretació de l’apartat 2 de l’article 10 efectuada pel Regne Unit, el Conveni entrarà en vigor per a Hong Kong a partir del 10 de setembre de 1979.

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877